

РЕШЕНИЕ

№ 1489

гр. София , 07.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 7-МИ ГРАЖДАНСКИ в закрито заседание на седми декември, през две хиляди и двадесета година в следния състав:

Председател: Диана Коледжикова

Членове: Камелия Първанова
Димитър Мирчев

като разглежда докладваното от Камелия Първанова Въззивно гражданско дело № 20201000502322 по описа за 2020 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.258 и следв. от ГПК.

С решение №5188/2.12.2019г, постановено по гр.д.№ 47/2019г по описа на ОС-Благоевград, е осъдена ЗК „Лев Инс” АД, с ЕИК 121130788, да заплати на М. С. М. с ЕГН ***** 80 000лв. обезщетение за претърпените неимуществени вреди от смъртта на сина й Л. Х. С., с ЕГН *****, настъпила вследствие на ПТП, станало на 17.02.2018г, в гр.Благоевград, на пешеходна пътека на бул.”Джеймс Баучер” до кръстовището с ул.”Даме Груев”, заедно със законната лихва, считано от 6.09.2018г и е отхвърлил иска за разликата от 80 000лв. до 200 000лв., както и претенцията за законна лихва за периода 7.06.2018г до 5.09.2018г. Осъдена е ЗК „Лев Инс” АД да заплати на адв. К. Л. от АК-София сумата от 2 930лв. за адвокатско възнаграждение. Осъдена е М. С. М. да заплати на ЗК „Лев Инс” АД на осн. чл.78, ал.3 ГПК 180лв. за юрисконсултско възнаграждение и 216лв. за възнаграждение на вещото лице. Осъдена е ЗК „Лев Инс” АД да заплати на ОС-Благоевград, в полза на бюджета на съдебната власт, на основание чл.78, ал.6 ГПК 3 200лв. възнаграждение за вещите лица.

Решението е обжалвано от М. С. М., представлявана от адв.Кр.Л. и адв.Я. С., в частта му, с която е отхвърлена исковата претенция за разликата над 80 000лв. до 200 000лв. Сочи, че определеният размер на обезщетението за неимуществени вреди е занижен, че неправилно е уважено възражението за съпричиняване, тъй като вината за ПТП е изцяло на водача на МПС. Поддържа, че от свидетелските показания са установени претърпените неимуществени вреди-болки и страдания.

Ответната страна по жалбата- ЗК „Лев Инс” АД е оспорила въззивната жалба с доводи, че размерът на обезщетението не е занижен, тъй като не са доказани близки

отношения между ищката и сина ѝ, не са живели в едно домакинство, а пострадалият е имал свое семейство. Относно възражението за съпричиняване излага становище, че правилно е уважено.

Решението е обжалвано и с насрещна въззивна жалба от ЗК „Лев Инс” АД в частта му, с която е уважена исковата претенция за разликата от 45 000лв. до 80 000лв. Излага доводи, че определеният размер за обезщетението за неимуществени вреди е завишен. Относно възражението за съпричиняване поддържа, че следва да се отчете, че освен, че пострадалият е управлявал велосипед върху пешеходна пътека, то не е имал и светлоотразители и такава жилетка, поради което претендира същото да се уважи в размер на 50%.

Въззивните жалби са депозираны в законоустановения срок, от надлежни страни и против обжалваем съдебен акт, поради което са допустими.

Ищката по делото М. С. М. е посочила, че на 17.02.2018г, около 18.30ч, в гр.Благоевград, е настъпило ПТП между л.а. джип „БМВ Х5”, с рег. № *****, управляван от Д. Т. Т., собственост към момента на ПТП на „Верс Ауто” ЕООД и велосипедиста Л. Х. С., неин син. Водачът на лекия автомобил Д. Д. се е движил по ул.„Даме Груев” , като на кръстовището с бул.„Джеймс Баучър” е извършил маневра завой на ляво, при наличие на забранителен знак Г-2, като в този момент велосипедистът Л. С. е пресичал бул.„Джеймс Баучър”, с посока на движение към ул. „Даме Груев”, срещуположно на движението на МПС. Лекият автомобил е навлязъл в насрещната лента и е реализирал ПТП, като пострадалият е получил тежка черепно мозъчна травма. Посочила е, че е претърпяла вреди-болки и страдания от загубата на сина си, който е бил на 56 години, в разцвета на силите си. Между тях е имало дълбока емоционална връзка. Преживяла е стрес от загубата, загубила е подкрепата от сина си. Автомобилът, чийто водач е виновен за настъпилото ПТП, е бил застрахован в ЗК „Лев Инс” АД, което дружество е сезирала със застрахователна претенция за заплащане на обезщетение за претърпените неимуществени вреди. Дружеството е изисквало допълнителни документи, които не е било възможно да се представят, тъй като не са били изготвени. Претендира да бъде осъдено ответното дружество да ѝ заплати сумата от 200 000лв. за обезщетение за неимуществени вреди, ведно със законната лихва от 7.06.2018г. до окончателното изплащане.

Ответникът по делото-ЗК „Лев Инс” АД, представляван от юрк. Р.Ч., е оспорил механизма на ПТП, виновното и противоправно поведение на водача на застрахования лек автомобил. Навел е възражение за съпричиняване на пострадалия за настъпилия вредоносен резултат, тъй като се е движил извън трасето, предназначено за велосипедисти, без изправни спирачки, без да бута велосипеда, без светлоотразители, без каска и без да държи кормилото с ръце и да е с крака върху педалите. Оспорил е твърденията на ищката за наличие на привързаност, обич и доверие между нея и сина ѝ. Възразил е, че претендираното обезщетение е прекомерно високо по размер.

С решението си първоинстанционният съд е уважил частично исковата претенция за обезщетение за неимуществени вреди за сумата от 80 000лв., ведно със законната лихва върху сумата от 6.09.2018г до окончателното ѝ изплащане, като е приел, че е налице съпричиняване от страна на пострадалия в размер на 20%, тъй като се е движел с велосипеда си на пешеходна пътека, вместо да слезе от него и да го бута.

По делото е предявена искова претенция по чл.432, ал.1 КЗ за обезщетение за неимуществени вреди, претърпени от ищката от смъртта на сина ѝ в ПТП, причинено от застрахован водач на лек автомобил. За да се уважи исковата претенция следва да се

установи извършено ли е противоправно деяние, вреди, причинна връзка между настъпилите вреди и деянието, валидно застрахователно правоотношение по договор за застраховка „Гражданска отговорност“.

От представените по делото доказателства- протокол за ПТП с пострадали лица, протокол за оглед на местопроизшествие, заключението по САТЕ и свидетелските показания на св.Кр.Д., се установява, че на 17.02.2018г, около 18.30ч, в гр.Благоевград, е настъпило ПТП между л.а. джип „БМВ Х5“, с рег. № *****, управляван от Д. Т. Т., собственост към момента на ПТП на „Верс Ауто“ ЕООД и велосипедиста Л. Х. С., неин син. Велосипедистът се е движел по пешеходна пътека, отляво надясно, гледно в посока към центъра на града. Лекият автомобил, след като е изминал 1.44м по пешеходната пътеката, от ул. „Даме Груев“ с джип „БМВ Х5“, с рег. № *****, управляван от Д. Т. Т., е навлязъл в насрещното платно за движение. Първоначално се е движел успоредно на пешеходната пътека, срещу движението на велосипедиста. След изминаване на 6-7м, автомобилът е завил наляво и е ударил велосипедиста. Първоначалният контакт е станал между предното ляво колело на автомобила и задната гума на велосипеда. Скоростта на движение на автомобила е била 6км/ч. Водачът му е имал видимост. Водачът на велосипеда не е имал техническа възможност да предотврати удара чрез задействане на спирачната система, тъй като не е разполагал с време. Управляващият лекия автомобил е следвало да осигури предимство на движещия се по пешеходната пътека велосипедист, да не нарушава пътен знак Г2, завивайки наляво. Липсата на светлоотразителни елементи по велосипеда не е в причинно-следствена връзка с допуснатото ПТП. Пострадалият е управлявал велосипеда, а не го е бутал по пешеходната пътека.

Въз основа на това следва да се приеме, че по делото се установява противоправното поведение на водача на лекия автомобил, който е нарушил чл.16, ал.1, т.3, чл.20, ал.2, чл.25, ал.1 и 2 и чл.36, ал.2 ЗДвП, с което причинил ПТП, в което е настъпила смъртта на водача на велосипедиста. При безспорност на наличието на застрахователно правоотношение, то следва да се ангажира отговорността на застрахователното дружество.

Спори се между страните относно размера на обезщетението за неимуществени вреди и възражението за съпричиняване.

При определяне на размера на обезщетението следва да се съобразят отношенията между ищцата и пострадалия, общественото му положение, възрастта му, вида и тежестта на претърпените болки и страдания.

От ангажираните по делото гласни доказателства чрез разпит на свидетеля Х. Л. С. се установява, че ищцата е преживяла изключително тежко загубата на своя син, с когото са поддържали непрекъснати контакти и са имали близки отношения, основани на обич и взаимно уважение и взаимопомощ. Живеели са заедно, в едно домакинство, разчитала е на подкрепата му. Ищцата е претърпяла изключително тежко загубата на своя син, имала е сериозни емоционални срывове, нежелание за общуване и изолиране. Възраженията, че отношенията между пострадалия и ищцата не са били близки, както и, че не са живеели заедно, са неоснователни, тъй като няма представени доказателства в тази насока, а свидетелските показания на св.Стефанов следва да се кредитират независимо от родствената му връзка с ищцата и пострадалия. Ищцата е влизала три пъти в болница заради нервни кризи, а преди не е боледувала. Следва да се отчете, че е прекъсната връзка между родител и дете, като независимо, че възрастта на починалия е била 56г, то това не намалява болката от загубата на дете. Въз основа на това следва да се определи обезщетение в размер на 130 000лв.

По спорния въпрос за съпричиняване от страна на пострадалия следва да се съобрази, че е налице задължителна съдебна практика-т.7 от ППВС №17/1963г., в което е акцентирано върху предпоставките за намаляване на обезщетението за вреди от непозволено увреждане-допринасяне от страна на увредения за тяхното настъпване и пряка причинна връзка между поведението му и настъпилия вредоносен резултат. Приносът следва да бъде доказан по категоричен начин от страната, която е направила възражение за съпричиняване, при условията на пълно главно доказване, а не и да е предполагаем. За да е налице принос на увредения към щетата, е необходимо нарушенията да са в пряка причинна връзка с настъпилия вредоносен резултат, т.е. последният да е тяхно следствие. /Така Решение №206/12.03.2010г на ВКС по т.д.№35/2009г, II Т.О., ТК, решение №154/31.10.2011г на ВКС по т.д.№977/2010г, II Т.О., ТК, решение № 45/15.04.2009г по т.д.№525/2008г на II Т.О., решение №159/24.11.2010г по т.д.№1117/2009г. и решение №58/29.04.2011г по т.д. №623/2010г на II Т.О./

Когато водач на велосипед се движи по пешеходна пътека, е пешеходец, режимът за движение и защита е както за пешеходците, и ако настъпят съставомерни последици, опасната зона за спиране не е оневивяващо обстоятелство за неговия водач. Водачът на автомобила няма нарушение на чл.122 ППЗДвП. Водачите на велосипеди, мотопеди, мотоциклети са пешеходци по смисъла на закона, само когато тикат или теглят по пътя посочените превозни средства съгл. чл.107, т.2 ЗДвП и пар. 41 от ЗР на ППЗДвП. Режимът на движение на тези превозни средства е различен от този на пешеходците. Поначало пешеходните пътеки са предназначени за преминаване на пешеходци и именно те са защитени с чл.122 от ППЗДвП, а не водачите на ППС.

От ангажираните по делото доказателства се установи, че велосипедистът се е движел по пешеходна пътека, управлявайки велосипеда си, а не бутайки го, поради което същият няма качеството на пешеходец. Нарушението на правилото, че като велосипедист се е движел по пешеходната пътека, управлявайки велосипед, с което е нарушил чл.81, т.5 от ЗДвП да управлява превозно средство на място, предназначено само за пешеходци, каквото е пешеходната пътека, съгласно пар.6, т.54 от Допълнителните разпоредби на ЗДвП, като част от пътното платно за движение, очертана или не с пътна маркировка и сигнализирана с пътни знаци, предназначена за преминаване на пешеходци, не води до извод, че ако беше спазена разпоредбата да се бута велосипеда по пешеходната пътека, нямаше да настъпи ПТП и смъртта му. По делото не е доказано това възражение, като не е била поставена и задача на вещото лице от страната, навела същото-застрахователното дружество.

Другите възражения за съпричиняване от страна на велосипедиста не се доказани и не е установено да имат отношение към настъпване на вредите, а именно нарушението на чл.80 ЗДвП-за носене на светлоотразителна жилетка, чл.81, т.2 –да управлява превозното средство без да държи кормилото с ръце и с освободени педали, чл.79 –за наличие на светлоотразители на велосипеда.

Поради изложените съображения следва да се приеме, че възраженията за съпричиняване са недоказани, поради което следва да се оставят без уважение.

Като е достигнал до различни правни изводи, първоинстанционният съд е постановил неправилно решение, което следва да бъде отменено в частта му, с която е отхвърлена исковата претенция с правно основание чл.432, ал.1 КЗ за обезщетение за неимуществени вреди за разликата от 80 000лв. до 130 000лв., ведно с дължимата законна лихва от 6.09.2018г до окончателното изплащане на сумата, като се постанови, че се осъжда ЗК „Лев Инс” АД, с ЕИК 121130788, да заплати на М. С. М. с ЕГН ***** допълнително сумата за разликата от 80 000лв. до 130 000лв. /50 000лв./ за обезщетение за претърпените

неимуществени вреди от смъртта на сина й Л. Х. С., с ЕГН *****, настъпила вследствие на ПТП, станало на 17.02.2018г, в гр.Благоевград, на пешеходна пътека на бул."Джеймс Баучер" до кръстовището с ул."Даме Груев", заедно със законната лихва, считано от 6.09.2018г. Решението следва да се потвърди в частта му, с която е отхвърлена исковата претенция за разликата от 130 000лв. до 200 000лв. и в частта му, с която е уважена за разликата от 45 000лв. до 80 000лв., ведно със законната лихва върху сумите от 6.09.2018г.

С оглед изхода на спора следва да се осъди на осн. 38, ал.2 вр. с ал.1, т.2 от ЗАдв. ЗК „Лев Инс“ АД, с ЕИК 121130788 да заплати на адвокат К. С. Л., личен № *****, от АК-София, 1650.60лв. за адвокатско възнаграждение пред въззивната инстанция и допълнително за пред първата инстанция сумата от 664.50лв. за адвокатско възнаграждение.

Следва да бъде осъдена М. С. М. да заплати на ЗК „Лев Инс“ АД на осн. чл.78, ал.3 ГПК 150лв. за юрисконсултско възнаграждение за процесуално представителство пред въззивната инстанция.

Следва да се отмени решението в частта му, с която е осъдена М. С. М. да заплати на ЗК „Лев Инс“ АД сумата за разликата от 150 лв. до 180 лв. за юрисконсултско възнаграждение пред първата инстанция.

Следва да се осъди ЗК „Лев Инс“ АД с ЕИК 121130788 да заплати по сметка на САС сумата от 1000лв. за държавна такса върху уважения иск.

Мотивиран от горното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение №5188/2.12.2019г, постановено по гр.д.№ 47/2019г по описа на ОС-Благоевград, В ЧАСТТА му, с която е отхвърлена исковата претенция с правно основание чл.432, ал.1 КЗ, предявена от М. С. М. с ЕГН ***** срещу ЗК „Лев Инс“ АД, с ЕИК 121130788, за обезщетение за претърпени неимуществени вреди за разликата от 80 000лв. до 130 000лв., ведно със законната лихва от 6.09.2018г до окончателното изплащане на сумата, В ЧАСТТА му, с която е осъдена М. С. М. да заплати на ЗК „Лев Инс“ АД с ЕИК 121130788 сумата за разликата от 150 лв. до 180 лв. за юрисконсултско възнаграждение пред първата инстанция, КАТО ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ОСЪЖДА ЗК „Лев Инс“ АД, с ЕИК 121130788, ДА ЗАПЛАТИ на М. С. М. с ЕГН ***** сумата за разликата от 80 000лв. до 130 000лв. /допълнително 50 000лв./ за обезщетение за претърпените неимуществени вреди от смъртта на сина й Л. Х. С., с ЕГН *****, настъпила вследствие на ПТП, станало на 17.02.2018г, в гр.Благоевград, на пешеходна пътека на бул."Джеймс Баучер" до кръстовището с ул."Даме Груев", заедно със законната лихва, считано от 6.09.2018г. до окончателното изплащане на сумата.

ПОТВЪРЖДАВА решението в частта му, с която е отхвърлена исковата претенция по чл.432, ал.1 КЗ за обезщетение за неимуществени вреди за разликата от 130 000лв. до 200 000лв. и в частта му, с която е уважена за разликата от 45 000лв. до 80 000лв., ведно със законната лихва върху сумите от 6.09.2018г. до окончателното изплащане на сумата.

ОСЪЖДА на осн. 38, ал.2 вр. с ал.1, т.2 от ЗАдв. ЗК „Лев Инс“ АД, с ЕИК 121130788 ДА ЗАПЛАТИ на адвокат К. С. Л., личен № *****, от АК-София, 1650.60лв. за адвокатско възнаграждение пред въззивната инстанция и допълнително за пред първата

инстанция сумата от 664.50лв. за адвокатско възнаграждение.

ОСЪЖДА М. С. М. ЕГН ***** ДА ЗАПЛАТИ на ЗК „Лев Инс” АД на осн. чл.78, ал.3 ГПК 150лв. за юрисконсултско възнаграждение за процесуално представителство пред въззивната инстанция.

ОСЪЖДА ЗК „Лев Инс” АД с ЕИК 121130788 да заплати по сметка на САС сумата от 1000лв. за държавна такса върху уважения иск.

В необжалваната му част решението е влязло в сила.

Решението може да се обжалва при условията на чл.280 от ГПК с касационна жалба в едномесечен срок от връчването му на страните пред ВКС на РБ.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____